

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲/۱۲/۲۳

عبدالغفور لبوال

پاکستان

خه وایي؟ خه کوي؟ او خه غواړي؟

په سیمه کې د پاکستان او په لوی سر کې د انگریزي ښکېلاک سیاست هم خورا پیچلی دی، هم ډېر سرسري او ساده. فقط باید په دې پوه شو، چې دغه مصنوعي پوځي واکمني ولې په دې سیمه کې جوړه شوه او د سري جگړې پرمهال خه ونډه ورسپارل شوي وه، تر سري جگړې راروسته د زبرځواکونو له گټو سره سم پاکستانی سیاست او د پوځي چاوني لپاره جوړ شوي دغه هېواد برخليک څنگه بدل شو؟

په پاکستان کې روان پوځي ناورين او په افغانستان کې يې له نوي واکمنۍ سره زرگري خړپ و تړپ او های و بگير دا ټول مديريت شوي دي. لاتراوسه هيڅه د دغه هېواد د پوځي استخباراتو له کنترول څخه بهر ندي.

په دې منځ کې د پاکستان اقتصادي کرکېچ ريښتيا دی. دا هېواد پر پيسومينځلو د څار نړيوال بنسټ FATF له دې کبله په خړ ليست کې اچولی و، چې گواکي ترهگر روزي. د پاکستان په اړه د ترهگرپالني کليشه دومره مشهوره شوي، چې دغه هېواد يې له هره اړخه څنډې ته کړی دی، له همدې کبله اوس غواړي د ترهگري بويينه مرداره د افغانستان خاورې ته راوغورځوي. پاکستان يوه مصنوعي جگړه جوړه کړي، په خپل غاصبانه قلمرو کې هغه انسانان (بينتانه او بلوڅ) وژني، چې پاکستانی پوځ ته يې تر ژوند مرگ غوره ښکاري او درېيمه درجه اتباع بلل کيږي. پاکستان پښتانه افراطيون وسلهوال کړي او پښتانه پرې وژني، په پنجاب و سند کې کراره کراري ده، پښتون و بلوچ وژل کيږي او پاکستان شپه و ورځ چيغې وهي، چې د ترهگرۍ قرباني دی او ترهگر له افغانستانه ورځي. دا هغه اپوټه شوي چيغې دي، چې افغانستان په تېرو شلو کلونو کې د پاکستان په وړاندې وهلي، خو دا دی، په دوو کلونو کې دا کيسه سرچپه شوه. د پښتنو په وژلو دغه هېواد خپل نړيوال دريځ له ترهگرپالني د ترهگرۍ قرباني ته وربدل کړ.

پاکستان ته بله ورپېښه رېره دا ده، چې نور نو د تيري نيمې پېړۍ په شان پريومهال د چين و امريکا دواړو يارانه پاللی نه شي. امريکا ورته کرښه راکاږلي، چې يازه يا زما سيال. امريکا په تېره نيمه پېړۍ کې له چين سره د پاکستان تر شاتو خوره او تر سمندر ژوره (!) يارانه ځکه زغمله، چې يو خويي د شوروي او بيا په ظاهره د ترهگرۍ په ضد جگړو کې پاکستان ته اړتيا ډېره وه او بله دا، چې تر ۲۰۰۰ کال مخکې چين لا له اقتصادي پلوه دومره نه و پرسېدلی، چې د امريکا گټې دې تر دې بريده وگواښلای شي. اوس امريکا په زغرده اعلان وکړ، چې روسيه يې دوښمن او چين يې تر ټولو لوی اقتصادي رقيب دی او پرې به نېردي، چې ژېړښامار تر دې لا غوټ او خونړی شي.

د پاکستان لويه تمه سي پيک (يوه لار، يو کمربند) ته وه. دا د چين څو ميلياردي پروژې وه، چې پاکستان يې د لنګي غوا په شان لوشلو ته باديې ډنگوله، خو اوس لکه چې امريکا دغه باديې له خاورو ورپکه کړه. بلوڅ پاڅون د چين گټي گواښي. بلوڅان جدي دي. بلوڅان د پښتنو په شان د پنجابي مدرسو په ايډيولوژيک منتر کې ښکېل نه دي، نه د پاکستان پروا لري او نه د پاکستانی استخباراتي ملايانو او نه د هغوی د تکفير.

پرياکستان دواړه لنګي غواگانې وچيږي. امريکا لغتي اچوي، چې له چينه لاس وانهخلي ټکی شيدې به درپرې نه ږدم او چين ورته وايي: لاره راکړه او زما د څو ميلياردي ډالري پروژې امنيت ټينګ کړه، چې غولانځه درپرېږدم او که نه زهر دې شه.

پاکستاني پوځ چې د سري جگړې پر مهال له نړيوالی سيالی پريمانه پيسی گټلی د انگریز و امريکا د لنګو غواگانو په وچېدو چين ته داری جنیگی کړي، خو له ژېړ ښامار څخه ويښته شکول له اور سره لوبه ده.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکاري ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړيکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليولو مخکې په خبر و لولی

پاکستاني پوځ د خپل تاريخ په اوږدو کې لومړی ځل دی په خپل منځي ویش و تریګنی اخته شوی، دا شی د پاکستان ملا ماتولای شي. د پوځ دننه پټې و ښکاره شخړې او نادودې اقتصادي لاملونه لري. پوځ د پاکستان خاوند و، د ټولې پاکستاني گټې سرشیر و پیروی یې خور. جنرالانو یې په نړۍ کې رومانټیک ټاپوګان په پیسو اخیستل او د نړۍ ښکلي ماڼۍ او نجونې د دوی وې. ساده پوهاوی یې دا دی، چې د دغه پرسول شوي پوځ خپټه غټه، اشتها ډېره خو مخه یې سپېره ده.

اوسنی پاکستان دغه پوځ په گډه مړولای نه شي، ځکه نور نو نه د سرې جگړې نازولای دی او نه د ترهگرۍ د جگړې اسانچاری، بلکې پر داسې دوه لارې ولاړ دی، چې یا باید چین ته مخه کړي، یا امریکا ته.

په پاکستان کې روانه جگړه د چین او امریکې د گټو شخړه ده او پاکستان یې له دواړو څخه د څه بودولو په تمه مدیریت کوي، لاتراوسه یې قربانیان یوازې ساده پښتانه او مظلوم بلوڅان دي. پاکستان په روستیو شېبو کې چین ته وایي: پیسې راډېرې کړه، چې د سۍ- پیک امنیت خوندي کړم او امریکا ته وایي: شکرانه راډېرې کړه، چې له خپل گاونډي ملگري بنامار سره د دوستۍ پرېښودلو په قیمت خو وازري.

امریکا ته د پاکستاني پوځي واکمن روستی سفر د همداسې یوې غوښتنې لپاره و، خو له ورايه داسې ښکاري، چې امریکا چندان دانه نده ورته اچولې.

پاکستان په بشپړه بېرحمی افغان کډوال راشري، ځکه نور نو دوی ته د سرې جگړې او د امریکايي پروژو د چلولو د زمانې په شان وړیا سرتیري نه ښکاري، خو اصلي کیسه دا ده، چې په دې شورماشور او لچرۍ کې نړۍ ته ښيي: چې گواکې هم پخوا افغان کډوال ترهگر وو او هم اوس.

پاکستان له پښتنو ملتپالو پخوانی [دهیند د ویش له زمانې] ویره لري، د دې لپاره انگریزانو درې لارې ورنښولې وې:

لومړی: پښتانه په دین مبین خلک دي، نو په عقیدوي لومه کې رابښکېلولای شي. پرېمانه استخباراتي مدرسې، جوماتونه او خانقايي ورته جوړې کړه او سرکاري ملايان، شېخان او پيران ورته وټاکه. دا په خولو کې ورکړه چې پاکستان قلعه اسلام، دارالاسلام او یوازی هېواد دی، چې د اسلام په شعار جوړ شوی دی. بس په همدې دې پښتانه وړیا اربکیان دي.

دویم: ملتپال یې په خپلو کې ښکېل کړه، د واک او امتیازاتو په تمه یې سره دوښمن کړه، قبیلوي شخړې ورجوړه، په سني و شيعه یې وويشه، تربورگلوې په کې چاغه کړه، له ښوونځیو او پوهنځیو یې لرې ساته، شعوري یووالي او وینتیا ته یې مه پرېږده. تر هرڅه وړاندې یې ملتپال وروځپه.

درېیم: په واک او پوځ کې یې انفرادي شامل کړه، پرېږده چې تر لوړو څوکیو ورسیري، خو د افرادو په توگه. هیڅکله یې د ملتپالو جوړښتونو په چوکاټ کې سیاست ته مه راوله. د ملتپالو پرځای یې بنسټپال او استخباراتي دینچاري پیاوړې کړه، مدرسې ورکړه او مریدان ورته ونیسه.

له دې سره به پاکستان میشتي پښتانه هم ستا شي او ساده کلیوال افغانستان میشتي پښتانه به هم تر خپل افیوني اغېز لاندې خپل وړیا سرتیري کړي.

بلوڅ ملتپال مبارزین په دوو دلایلو تر پښتنو ملتپالو بریالي او گواښمن دي، لومړی دا چې د استخباراتي مدرسو په جال کې ښکېل نه شول. او دویم ملتپال مبارزین یې د پاکستاني استبلیښمېنت په جال کې ونه ښنل. د څوکیو نیولو په لیونتوب کې یو له بل سره دوښمنی ته د پاکستان پلوی سیالی پیل نه کړي.

په افغانستان کې له پاکستان څخه کرکه په یوه قاطع عامه ذهنیت بدله شوې ده، دا کرکه دومره عمومي او ساري ده، چې که هرڅوک غواړي په افغانستان کې واک ولري، ښايي لږ ترلږه خپله پاکستان پالنه پټه کړي. کېدلای شي د واکمنی وسلوالی ډلې ځینې عام او په قاعده کې بی صلاحیته غړي به د ملي ولولو تر اغېز لاندې رینتیا هم د پاکستان مخالف وي، یا به یې په منځ کې ځینې فرکسیونونه له دې هېواده کرکه لري، خو مبهمه تصمیم نیونکي هسته لاهم تر بشپړ استخباراتي کنترول لاندې ده.

پاکستان پر افغانستان واکمني ډلې باندې د فشار راوړلو او دوی په خپل مدیریت و کنترول کې ساتلو لپاره خورا ډېر ریزرفونه په لاس کې لري. ملا فضل الرحمان له خپلې هیندوستاني ژبې پکړۍ سره لاهم ایډیولوژیک راج چلولای

شي. د اکوره خټک حقانيه مدرسه او زرگونه نوري هډې لا هم د کنترول د رېموتونو کار ورکوي. پر افغانستان د واکمنو د کورنيو، شتمنيو او کاروبارونو د يرغملتيا مهمه برخه خو لا هم د پاکستانيو په واک کې ده.

د پاکستاني طالبانو د خړپ و ترپ چاودنې و وژنې پاکستاني استخباراتو ته څو گټې لري:

لومړی: ټولې نړۍ ته ورښيي، چې پاکستان د ترهگرو روزونکي او پالونکي نه، بلکې گواکي د ترهگري قرباني دي او دا په حقيقت کې افغانان دي، چې هم خپل وطن او هم پاکستان او د نړۍ نور هېوادونه گواښي.

دویم: په دې گډوډۍ کې ريښتيني پښتني ملتپال ځواکونه او غورځنگونه په اسانه خپل کېدلای شي.

درېیم: ظاهراً په پاکستاني تالپانو پسې راوتلی پاکستاني پوځ ټوله پښتني سيمه لاندې کوي، خپل هر ډول مخالفين خپلې شي او ملتپال غورځنگونه له پښو غورځولای شي. په دویم گام کې ځان خپل ستراتيجیک عمق ته هم رسولای شي او هغه په افغانستان کې دننه پوځي – استخباراتي جال غورول دي.

څلورم: پوځ خپل بشپړ واک ساتي او په ټوليزه توگه ديموکراتيکو جوړښتونه ته د مخالفت او ځان خوځولو وخت نه پاتيري. پينځم: امريکا ته ويلای شي، چې موږ لا هم د نيابتي جگړو د غځولو توان لرو او هرځای دا چاره ترسره کولای شو.

شپږم: ټولې خونړۍ پېښې د پښتنو او بلوڅو په سيمو کې متمرکزې او منحصرې دي، دلته خو يو پښتانه تباه کيږي او د «رياست!» دوښمني ته زړه ښه کولای نه شي، بله خبره دا ده، چې د خپل شويو سيمو ټول اقتصادي امکانات او سرچينې (اوبه، کانونه، بشري ظرفيت، کرنيز محصولات او نور) به وړيا پنجاب ته ورسيږي.

پاکستان لکه لږمه د خپلو بچو په غوښو پايي، خو ستراتيجیک اهداف يې ډېر پاخه ټاکلي. چې غواړي په هره بيه او خورا خونړيو لارو هم ځان وروړسوي.

له دې لږمې د ژغورنې ايکي يوه لاره ده؛ د ټولو افغانانو او تر ډيورند کرغېرني کرښې پورې غاړه پښتنو ويښتيا او روښانتيا، يووالی او لوړ سياسي شعور.

د انگرېز او پاکستان له زرو چلونو او دسيسو يې خبرول او د دوی د شعوري ارادې په رڼا کې له روان ناورين څخه د ټولې افغاني جغرافياي ژغورل.

**«بله هېڅ ليدلی نه شي په دا منځ کې
يا مغول له مينځه ورک يا پښتون خوار»**

ويښتيا، روښانتيا او بدلون